

Jakub Piotrowicki

[nauczyciel](#)

[fundator](#), [guwerner](#)

Ur. 0.0.0,

Zm. 30.3.1643,

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Etapy kariery dot. edukacji

[Doktorat teologii](#) uzyskał w [Rzymie](#).

Był [guwernerem](#) [Adama Hieronima Sieniawskiego](#) - przyjaciela [Jakuba Sobieskiego](#), który z tego względu zatrudnił go jako [nauczyciela](#) dla swoich synów: [Marka](#) i [Jana](#) Sobieskich.

Kładł nacisk na wszczepianie uczniom pobożności (zwłaszcza kultu Matki Boskiej), odmawianie różańca, uczenie się na pamięć katechizmu. Dużą rolę przykładał do nauki [historii](#), zalecał uczniom lekturę Justyna Florusa, Kurcjusza i Klemensa Janicjusza ("Vitae regum Polonorum").

Był [prowizorem](#) [Kolegium Nowodworskiego](#) w latach 1639-1643, w latach 1638-1640 głównym przedstawicielem wymowy akademickiej (jako tzw. orator Tylicianus, tj. [profesor wymowy](#) z fundacji biskupa Tylickiego) oraz dziekanem Wydziału Filozoficznego.

W grudniu 1638 roku uczynił fundację na rzecz szkoły parafialnej w rodzinnym mieście Bieczu.

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVII wieku](#).

Bibliografia

Przedmiotowa

1. H. Barycz, *Rzecz o studiach w Krakowie dwóch generacji Sobieskich*, Kraków-Wrocław, 1984.